

Tato verze překladu dopisu premiérů je neoficiální!

**Dopis předsedů vlád zemí Visegrádské skupiny
V Praze, 22. června 2012**

Vážený pane předsedo Barroso,

Vážený pane předsedo Van Rompuyi,

Vážený pane předsedo Schulzi,

Zasedání Evropské rady dne 28. června se bude konat v době, kdy [Evropa] stojí na křižovatce zásadního významu. Zpomalení ekonomického růstu a jeho sociální důsledky, spolu s nestálostí finančních trhů, vystavují zkoušce dosud dosažené výsledky evropské integrace posledních několika desetiletí. Mají-li být tyto výsledky zachovány, je třeba udržet kurz hlubokých strukturálních reforem na úrovni členských států, a taktéž rychle realizovat další, doplňkové kroky na úrovni EU. V tomto ohledu sdílíme hlavní orientaci, již nastínili ve svých dopisech pánové předsedové Van Rompuy a Barroso. Jsme připraveni aktivně se zapojit do tohoto procesu, abychom dosáhli našich společných cílů. Jsme přesvědčeni, že je zásadně důležité nejen pokračovat ve strukturálních reformách a fiskální konsolidaci na národní úrovni, s cílem zvýšit konkurenceschopnost evropského hospodářství, ale také zmobilizovat veškeré vhodné nástroje s cílem zvýšit zaměstnanost a růst.

Země Visegrádské skupiny (V4) pociťují zvláštní povinnost přispět k tomuto procesu dalšími, specifickými úvahami a náměty pro diskusi. Znovusjednocení Evropy po pádu Železné opony a zhroutilí totalitních režimů bylo vskutku velkým úspěchem evropské integrace. Členství našich zemí v Evropské unii a ekonomický rozvoj, jehož jsme dosáhli v posledním desetiletí, přispěly k celkové stabilitě v Evropě. Musíme zajistit, aby přínosy tohoto významného úspěchu byly zachovány a dále rozvíjeny. Územní, hospodářská a sociální soudržnost Evropské unie je dnes ohrožena v důsledku různé úrovně růstu a konkurenceschopnosti členských zemí. Pro Evropu jako celek je zásadně důležité, aby rozšířená Unie nadále sloužila jakožto „rezerva“ pro stabilní a zdravý růst. To se však nestane automaticky, a budeme na tom muset pracovat.

Navrhujeme, aby se debata o různých metodách opětovného nastartování růstu soustředila na následující důležité otázky:

1. Zaprvé, hluboké strukturální reformy na národní úrovni, vedoucí k trvale udržitelnému stavu veřejných financí a zdraví finančních sektorů, a zvýšení konkurenceschopnosti na národní úrovni, jsou předpokladem zdravého růstu a vytváření nových pracovních příležitostí. Je životně důležité, aby toto úsilí doplnily dodatečné kroky na úrovni EU. Evropská unie a její členské státy se nesmějí odchyliť od tohoto reformního kurzu.

2. Z druhého potřebujeme dobudovat jednotný evropský trh, který představuje jeden z nejdůležitějších a nejzřejmějších úspěchů evropské integrace a je předpokladem pro budoucí růst Unie. Je nutné řádně implementovat stávající legislativu. Veškeré budoucí návrhy – včetně návrhu Aktu o jednotném trhu II, jenž se právě připravuje, a od něhož očekáváme, že se zaměří na omezený počet oblastí relevantních pro posílení růstu a konkurenceschopnosti a na vytváření nových pracovních míst – by měly ztělesňovat zásady snížení regulačního a administrativního břemene. Musíme zajistit, aby tyto zásady nebyly během implementační fáze rozmělněny.
3. Zatřetí, Víceletý finanční rámec (MMF) pro období let 2014-2020 je dalším důležitým nástrojem, který lze použít pro podpoření růstu a tvorbu nových pracovních příležitostí v celé Unii. Měli bychom se chopit jeho plného potenciálu. Členské státy Evropské unie a její instituce, včetně Evropského parlamentu, by měly zesílit své úsilí o přijetí MMF nejpozději do konce roku 2012. Nový MMF by se měl zaměřit na investice, které přispějí k celkovému zvýšení konkurenceschopnosti EU. V této souvislosti je třeba považovat politiku soudržnosti EU za klíčový nástroj k dosažení tohoto cíle a zároveň hybnou sílu další ekonomické konvergence uvnitř EU. Jelikož hlavním posláním politiky soudržnosti je odstranit nerovnosti mezi více a méně rozvinutými regiony a členskými státy, zvláštní pozornost a dostatečné zdroje by měly směřovat ke kategorii méně rozvinutých regionů. Lepší vynakládání prostředků v souvislosti s MMF znamená změnu orientace priorit tak, aby se zaměřovaly na budoucnost – a na růstově orientovaná odvětví. Proto jsme přesvědčeni, že politika soudržnosti by se neměla stát obětí možných snížení výdajů v MMF.

Abychom napomohli nejlepšímu možnému využití strukturálních fondů v souladu se specifickými podmínkami a prorůstovými prioritami členských států, potřebujeme větší flexibilitu. Patří k ní možnost omezených realokací mezi strukturálními fondy v národních „obálkách“, se záměrem lépe reagovat na specifické národní potřeby.

Zvláštní pozornost by také měla být věnována lepšímu využití prostředků v oblastech výzkumu, vývoje a inovací. Víceletý finanční rámec na další období je šancí podnítit inovace v EU způsobem ze zeměpisného hlediska vyváženým. Hlavním kritériem při financování výzkumných a vývojových projektů by nadále měla být jejich vynikající kvalita (excellence). Má-li však být ve financování výzkumu v EU nastolena geografická rovnováha, je nutné podniknout praktické kroky. Je třeba, abychom nejenom podporovali stávající výzkumná centra v rozvinutějších regionech, ale také podněcovali výzkumnou činnost v celé Evropě.

4. Začtvrté bychom měli též na úrovni EU podpořit nové inovativní nástroje, které přispívají k růstu, například projektové obligace nebo posílení kapacity EIB. Ty by měly hrát roli doplňku tří již existujících, výše zmíněných nástrojů. Takovéto nové

nástroje a jejich finanční základ však nelze považovat za náhražku strukturálních fondů a měly by být používány pouze v relevantních oblastech stimulujících růst. Výběr projektů v rámci nových nástrojů by měl být objektivní a brát v úvahu původní cíle Smlouvy, včetně posílení soudržnosti uvnitř EU.

Rádi bychom zdůraznili, že diskuse o možných budoucích prorůstových iniciativách je nutno vést v rámci Evropské unie jakožto celku: otázky růstu a konkurenceschopnosti se dotýkají všech jejích 27 členských zemí. Musíme se chopit potenciálu primárního práva EU a nástrojů, které již máme k dispozici, ať již v podobě harmonizace nebo koordinace legislativy, a nevytvářet nové, mimo rámec stávajících smluv a institucí EU.

Pokud jde o aktuální situaci Hospodářské a měnové unie, potvrzujeme, že je v zájmu všech zemí Visegrádské čtyřky nalézt dlouhodobé řešení. Uznáváme a podporujeme veškeré snahy a opatření, jež současné členské státy eurozóny považují za nezbytná, za předpokladu, že tato opatření nepokříví jednotný evropský trh a konkurenci. V souladu s výsledkem neformálního zasedání Evropské rady 23. května jsme připraveni diskutovat o dalších opatřeních nebo nástrojích, jež přesáhnou hranice krátkodobého řešení současné suverénní dluhové krize, postihující všechny členské státy EU. Všechny členské státy EU by se měly zapojit do diskuse o budoucnosti Hospodářské a měnové unie.

Věříme, že těmito úvahami a návrhy můžeme konstruktivně přispět k úspěchu našeho společného úsilí identifikovat nové prvky růstu, přičemž budeme stavět na prvcích stávajících a konsolidovat je.

Petr Nečas, předseda vlády České republiky

Viktor Orbán, předseda vlády Maďarské republiky

Donald Tusk, předseda vlády Polské republiky

Robert Fico, předseda vlády Slovenské republiky